

אזור הספרות

הנסיך הקטן טווען "תמיד צריך להסביר למבוגרים הכל.."

(אנטוואן דה סנט-אצ'זpri, הנסיך הקטן על פי תרגום של אריה לרנר)

אסיה גוףיך

סמל הצבא הסורי החופשי

מאות ילדים נהרגו בסוריה, מאז פרוץ ההתקוממות
מרחץ הדמים בסוריה לא פ██ח על ילדים. ההערכה היא כי מאז תחילת ההתקוממות נהרגו מאות ילדים בסוריה. לאחרונה הודיעו ילדים על עזיבת בתיהם הספר לטובת הצטרכות לצבא سوريا החופשי. ילדים אמרו כי הם עוזבים את המשחקים שלהם כדי לשיער לאנשים חסרי אונים וטענו כי יש להם הזכות להגן על ילדותם שלהם שהופקלה על ידי השולטן.

האהנה הגלגלאית לככיות היזק

לצורך האמנה, ילד הינו כל יוצר אנווש שלא מלאו לו עדין 18 שנה, אלא אם כן הוקדם גיל הבגרות שלו לפי החוק. (סעיף 1)
דברי הסבר בשפה יידיתית לאננת הא"ם לזכויות ילדים: (מתוך אתר 'זכויות התלמיד', משרד החינוך)
מהו ילד? ילד וילדה הוגדרו, לצורך האמנה, כאדם מתחת לגיל 18 שהוא "גיל הבגרות".
יתכן שבמדינות מסוימות "גיל הבגרות" נקבע לפני גיל 18, ובמדינות הללו ילדים וילדות יוגדרו ילדים מתחת לגיל הבגרות הקבוע במדינה. בכל מקום בו מצוינת המילה "ילד", הכוונה היא לילד וילדה.

שפט הפסאך

מערכת העיתון קוראת לכם לסייע בניסוח אמתן זכויות הילד.
כתבו לנו הצעות לזכויות, אותן תרצו להכניס לאמנה:

ההצעות שלכם:

.1
.2
.3
.4

'זכות קדימה' ליד והאחריות הנגזרת ממנה

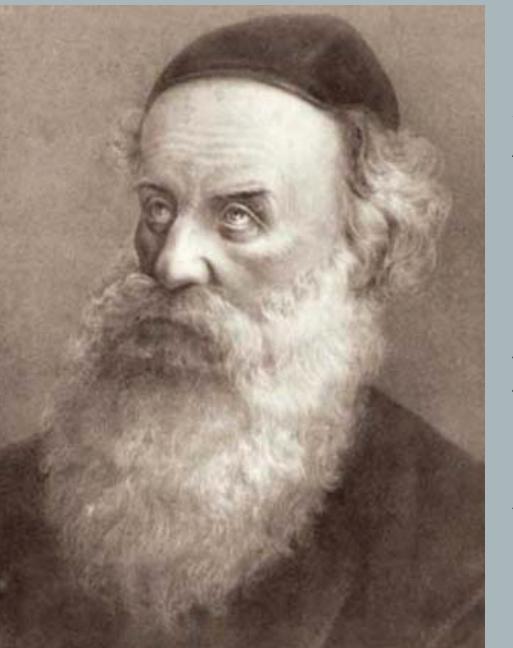
כתבת אקור

עסק בתורה ולא שמע את בכיכי התינוק

מסופר על הרבי ה זקן, רב שניואר זלמן מלאדין, שהגיע פעמי לבית בנו. הוא ישב בחדר הפנימי ועסק בלימוד תורה. בחדר האמצעי ישב בנו ולמד תורה אף הוא, ובדרך החיצון ישן בעירסה, הנכד, תינוק. פתאום התעורר הנכד ופרץ בבכי קורע לב. הבן היה כל-כך שוכנע בלימוד התורה שלא שמע את בכיכו של התינוק, אבל הרבי ה זקן שמע את קול הבכי, הפסיק את לימודו, הרים את התינוק, טיפל בו, הרגיעו והשכיבו כשזה, שב ועבר על פניו והוא אמר לו: מי שעוסק בתורה ואני שומע קול בכיכו של תינוק, יש לחוש לפגם בתורתו.

(לפי סיפור חסידי על אדמו"ר חב"ד)

האהן ה-1570ר'

העסקת ילדים בתנאי עבודה!

הפגנות ילדים יהודים
נגד העסקת ילדים
בתנאי עבודה, במצודה
ניו יורק, במצודה
אחד במאי
יום הפועלים.

העסקת ילדים,
גורוויה, 1909.

העסקת ילדים,

ילד צערו סוחב
עגלת עמוסה
בפחמים במכוון
ג'יימס דון, 1905.

מנקה ארכובות קטן עובד בתת תנאים

היה היה פעם מנקה ארכובות קטן, תום שמו... הוא לא ידע לקרוא ובכתב, זהה בכלל לא היה אפשר לתוציא לו; הוא מעולם לא התרחץ, כי בחר שאר בה לא היו מים...
במחצית משנות היום הוא בכח, ובמחצית האחרת הוא חזק. הוא בכחה כשהיה מטפס ונכנס לתוכה האפלות ומשפשף את ברכו ואת המרפקים שלו עד זוב דם; וכשהפיח נכנס לתוכו עינוי- דבר שקרה כל ימות השבוע; וכשהבעל הבית היכא אותו - דבר שעשה כל ימות השבוע; וכשהלא היה לו די אוכל לאכל, דבר שקרה גם כן כל ימות השבוע. והוא צחק בחצי השני של היום, כששיחק עם ילדי הרחוב בגלגלי מטבחות, או כשביצע קפיזות צפראדע מעל גדרות ועמודים, או כשרק אבני אל גלי הסוסים הצעדים ברחוב, דבר שהיה בידו נחר או אם נמצא על ידו איזה קיר שאפשר להתחבא מאחוריו. אשר לנקיי ארכובות, לנקבב אותם וכך כאלו היו חוקי טבע, כמו הרוח, הגוף והרעם, והוא עמד בהם בגבורה ובסלבות[...].

אזור הספרות

(מתוך: צ'רלס קינגסלי, תרגום:
אוריאל אופק, ידי המים,
תשנ"ט, עמ' 2)